

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecătorul: L. Bagrin,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu,

ÎNCHEIERE

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans” împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ, recalcularea drepturilor de import și restituirea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017,

C O N S T A T Ă :

La 09 martie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată ” Bujor-Trans” (în continuare SRL „Bujor-Trans”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Serviciul Vamal cu privire la contestarea actului administrativ, recalcularea drepturilor de import și restituirea sumei .

În motivarea acțiunii SRL „Bujor-Trans” a indicat că, la 12 ianuarie 2017 a importat din Belarusia produse constituite din cartofi în stare proaspătă. În vederea determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, în baza metodei de calcul nr.1 de determinare a valorii mărfurilor în vamă, a fost întocmită declarația vamală nr. I 231 din 12 ianuarie 2017, fiind prezentată împreună cu documentele confirmative la Postul Vamal Intern Petricani, mun. Chișinău. Invocând existența unei discrepanțe între prețul declarat și valoarea mărfurilor identice importate anterior, reprezentantul Postului Vamal

Intern Petricani nu a acceptat valoarea mărfurilor declarate și a solicitat acte suplimentare.

Reclamantul precizează că, deși a solicitat dispunerea amânării determinării definitive a valorii în vamă, colaboratorul vamal a dispus aplicarea determinării valorii în vamă a mărfurilor în baza metodei de calcul nr.6. Din considerentul că acțiunile colaboratorului vamal din Postul Vamal Intern Petricani mun. Chișinău au dus la majorarea valorii în vamă a mărfurilor, SRL "Bujor- Trans" a depus o cerere la Serviciul Vamal privind restituirea drepturilor de import percepute în plus. Prin răspunsul Serviciului Vamal nr.28/11-2037 din 10 februarie 2017 au fost respinse solicitările SRL "Bujor-Trans".

Având la bază cele relatate, reclamantul consideră că actul de inspecție din 12 ianuarie 2017 întocmit de colaboratorul Serviciului Vamal este neîntemeiat, contrar prevederilor legale și pasibil anulării.

SRL „Bujor-Trans” solicită admiterea cererii de chemare în judecată, anularea ca ilegal a actului de inspecție din 12 ianuarie 2017 și 13 ianuarie 2017 întocmit de Serviciul Vamal, recalcularea drepturilor de import pentru lotul de marfă importat de SRL „Bujor-Trans” în baza declarației vamale nr. I 231 din 12 ianuarie 2017 și restituirea în beneficiul reclamantului a drepturilor de import în mărime de 1269,56 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 mai 2017, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL "Bujor-Trans" împotriva Serviciului Vamal privind contestarea actului administrativ, recalcularea drepturilor de import și restituirea sumei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cererea de chemare în judecată urma să fie înaintată împotriva emitentului actului, și nicidecum împotriva organului ierarhic superior. Astfel ținând cont de faptul că cererea de chemare în judecată este depusă împotriva unui pârât necorespunzător, fapt ce constituie temei de respingere a acțiunii.

La data de 30 mai 2017, SRL "Bujor – Trans" a declarat apel, iar la 13 decembrie 2017 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 mai 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 s-a respins apelul declarat de către SRL „Bujor-Trans”. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 mai 2017.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 23 martie 2018 SRL „Bujor-Trans” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 03 mai 2017 cu emiterea unei

noi hotărâri prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, consideră neîntemeiată decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 din motiv că instanța de apel a emis soluția dată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, cât și cu încălcarea esențială a normelor de drept procedural.

Recurentul precizează că temei de admisibilitate a recursului servește faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 a fost emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a legii, soluționarea greșită a cauzei și aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de judecată, ceea ce a dus la încălcarea dreptului reclamantului la un proces echitabil.

La 25 aprilie 2018, Serviciul Vamal a depus referință la cererea de recurs înaintată de SRL „Bujor-Trans” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 în care menționează că nu este de acord cu cererea de recurs și solicită declararea inadmisibilă a recursului, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3), (4) CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SRL „Bujor-Trans” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema

drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanța judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Bujor-Trans”, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegețiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Bujor-Trans”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Bujor-Trans”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean